

Att skriva

Det är bara ord, de rinner genom mitt blod och ut genom fingrarna, känslan av orden som pulserar i blodet får fingrarna att skriva. Först sakta vidröra tangenterna sen allt fortare, pulsen ökas och man hinner inte tänka på vad det är man skriver. Plötsligt är det bara en massa ord på ett papper, man läser igenom och tänker. Vad är det jag skriver, vad är det som får fantasin att flöda, ett vit papper är allt som behövs för att orden ska rusa i mitt blod, pulsera och få fingrarna att skriva som om de aldrig tidigare hade gjorde något annat. Ett vit papper känns så meningslöst, men ett papper med ord på. Ett papper som någon antingen omsorgsfullt eller slarvigt har låtit orden rinna ut på. Ett sådant papper betyder så mycket mer än vad man först kan tro. Man kanske funderar varför, varför någon har tagit sig tid att sitta och skriva alla dessa meningar som kanske för dig verkar helt onödiga. Men om du läser det med den inlevelse som jag skrev det med, och om du ser texten med mina ögon då förstår du att ord kan vara så mycket mer än bokstäver på ett papper. Du kanske inte har gåvan. Vilken gåva undrar du, ja om du tog dig tid att tänka, Låta tankarna rinna iväg så kanske du förstår gåvan av att ha orden rusande genom blodet, jag har gåvan. Gåvan att inte bry mig om vad andra tycker om ord. Jag kan inte förklara för andra hur det känns och jag kan inte förklara varför jag måste skriva. Men du kanske förstår att om jag inte låter orden komma så skulle jag bli väldigt fylld av meningar som rusar runt i blodet. Kanske blir det inget vetigt av det jag skriver, men jag låter i alla fall mina tankar komma. Så som de vill. Kanske är det bara ord, kanske är det så mycket mera?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anoonym med Poeter.se id #20345 innehar upphovsrätten